

Γράφει ο **Ειρηναίος Μαράκης**

Πέθανες — κι έγινες και συ: ο καλός,
Ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.
Τριάντα ξέσι στέφανα σε συνοδέψανε, τρεις λόγοι αντιπροέδρων,
Εφτά ψηφίσματα για τις υπέροχες υπηρεσίες που προσέφερες.

Α, ρε Λαυρέντη, εγώ που μόνο το 'ξερα τί κάθαρμα ήσουν,
Τί κάλπικος παράς, μια ολόκληρη ζωή μέσα στο ψέμα
Κοιμού εν ειρήνη, δεν θα 'ρθω την ησυχία σου να ταράξω
(Εγώ, μια ολόκληρη ζωή μες στη σιωπή θα την εξαγοράσω
Πολύ ακριβά κι όχι με τίμημα το θλιβερό σου το σαρκίο).
Κοιμού εν ειρήνη. Ως ήσουν πάντα στη ζωή: ο καλός,
Ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.

Δε θα 'σαι ο πρώτος ούτε δα κι ο τελευταίος.

(Μανώλης Αναγνωστάκης, Επιτύμβιον)

Βγήκε σεργιάνι το χαφιεδότσουρμο, όπως θα έλεγε κι ο Βασίλης Παπακωνσταντίνου, της υπεράσπισης των μνημονίων στα Χανιά για να καταγγείλει ως φασιστικό το εκπαιδευτικό και φοιτητικό κίνημα της πόλης που την περασμένη Πέμπτη πραγματοποίησε παράσταση διαμαρτυρίας στην εκδήλωση-πρόκληση της πρωτοβουλίας “Παιδεία 2015” στα Χανιά.

Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία αποτελείται από στελέχη της επίσημης πολιτικής σκηνής και του εκπαιδευτικού κατεστημένου (Διαμαντοπούλου, Φορτσάκης, Βερέμης, Γρυσπολάκης) που όλα τα προηγούμενα χρόνια προσπάθησαν και ακόμα προσπαθούν να ξεπουλήσουν την δημόσια εκπαίδευση και όχι μόνο στα ιδιωτικά συμφέροντα. Η “Παιδεία 2015” έχει ως βασικό της στόχο να αποτρέψει την οποιαδήποτε προοδευτική μεταρρύθμιση και αλλαγή μπορεί να γίνει στη δημόσια παιδεία και ιδιαίτερα τις αλλαγές που διεκδικεί το εκπαιδευτικό και φοιτητικό κίνημα του τόπου μας αλλά και χιλιάδες γονείς και μαθητές που προσδοκούν ένα διαφορετικό κοινωνικό και εκπαιδευτικό μέλλον. Με το θράσος που τους χαρακτηρίζει έχουν ξεκινήσει μια πανελλαδική εξόρμηση με εκδηλώσεις σε διάφορες πόλεις. Έτσι ήρθαν για αντίστοιχες εκδηλώσεις στο Ηράκλειο και στα Χανιά. Να θυμίσω ότι η πρώτη τους δημόσια εμφάνιση είχε πραγματοποιηθεί στην Αθήνα την 11η Μαΐου στο κλειστό γήπεδο Σπύρος Λούης στο Μαρούσι, με παρουσία της αφρόκρεμας του μνημονιακού και καπιταλιστικού εσμού.

Στα Χανιά η παρουσία τους δεν πέρασε απαρατήρητη. Το εκπαιδευτικό και φοιτητικό κίνημα

της πόλης καθώς και αρκετοί πολίτες αποφάσισαν να αντιδράσουν δυναμικά απέναντι σε αυτή την προσβλητική παρουσία όλων αυτών που έχουν καταστρέψει τον παραγωγικό ιστό της χώρας και που έχουν τρομοκρατήσει χιλιάδες Ελλήνων και μεταναστών εργατών. Και για να μην αναλωθούμε σε πολλές λεπτομέρειες, ας δούμε τις συνέπειες της πολιτικής τους στα Χανιά κι όπως τα παραθέτει το δημοτικό σχήμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς “Ανταρσία στα Χανιά” [σε σχετική ανακοίνωση](#). Η ανακοίνωση ξεκινάει θυμίζοντας τα δημοτικά σχολεία στα Χανιά που έχουν κλείσει με μία απόφαση που δεν υπολόγισε τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών, ούτε χωρίς να “αξιοποιηθεί” το παραπλανητικό σχήμα της υποτιθέμενης δημόσιας διαβούλευσης. Τα σχολεία αυτά αποτελούν μέρος των 1597 σχολείων που έχουν κλείσει σε ολόκληρη τη χώρα. Χιλιάδες τμήματα που συγχωνεύτηκαν και το στοίβαγμα των μαθητών ανά τάξη, καθώς και η αναστολή δημιουργίας νέων σχολείων όπως το 3ο δημοτικό Κουνουπιδιανών, το 2ο Χρυσοπηγής ή το 2ο γυμνάσιο Νέας Κυδωνίας είναι το άμεσο αποτέλεσμα της αποδόμησης της δημόσιας παιδείας στον τόπο μας.

Και ποιος μπορεί να ξεχάσει όταν το 2011 η Άννα Διαμαντοπούλου είχε αφήσει τα σχολεία χωρίς βιβλία μέχρι το Δεκέμβρη και το μάθημα γίνονταν με φωτοτυπίες ή όταν τα σχολεία, με τις συγχωνεύσεις των σχολικών επιτροπών, αφέθηκαν χωρίς χρήματα, για να καλύψουν τα στοιχειώδη λειτουργικά τους έξοδα. Φυσικά, οι απολύσεις χιλιάδων δασκάλων και καθηγητών (στο Νομό Χανίων χάθηκαν 260 από τις 1300 θέσεις εργασίας καθηγητών εξαιτίας της αύξησης του ωραρίου στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση) ή η ντροπιαστική λογική των ΕΣΠΑ, τα προβλήματα της μεταφοράς των μαθητών και η εκδίωξη 150 εργαζόμενων φοιτητών από το Πολυτεχνείο Κρήτης χωρίς να πάρουν την επιδότηση ενοικίου, συμπληρώνουν την αποκρουστική εικόνα αυτής της πολιτικής. **Για όλα αυτά έχουν δοθεί και δίνονται ακόμα αγώνες και για όλα αυτά αποφασίστηκε η συγκεκριμένη διαδήλωση που έκφρασε τη θέληση του χανιώτικου λαού και όχι μόνο, αναφέροντας ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι είναι ανεπιθύμητοι στα Χανιά.**

Αλλά αυτό δεν άρεσε σε κάποιους. Με την εμφάνιση των διαδηλωτών στον χώρο του Πνευματικού Κέντρου στα Χανιά αμέσως ξεκίνησε μια άνευ προηγουμένου επίθεση (διαμαρτυρία για την παρουσία των διαδηλωτών, λεκτικοί προπηλακισμοί, προσβλητικοί χαρακτηρισμοί του τύπου “είστε τεμπέληδες”, “άχρηστοι”) από όσους είχαν πάει να παρακολουθήσουν την εκδήλωση στοχοποιώντας τους διαδηλωτές. Σε αυτό το σημείο αξίζει να υπενθυμίσω στους διάφορους αρθρογράφους και μεγαλόσχημους του πολιτικού

κατεστημένου στα Χανιά, ότι η συγκεκριμένη παρέμβαση διαμαρτυρίας δεν είχε σκοπό να εμποδίσει τη διεξαγωγή της εκδήλωσης αλλά να διεκδικήσει τον λόγο από μικροφώνου και να καταθέσει την αντίθεση της. Όμως, όπως θα καταλαβαίνει κι ο φίλος αναγνώστης, το κλίμα από πλευράς διοργανωτών απέτρεψε τη συγκεκριμένη εξέλιξη. Έτσι μπροστά στις προσβολές και στην ταύτιση του εκπαιδευτικού κινήματος με τα νεοναζιστικά Τάγματα Εφόδου της Χρυσής Αυγής, με τη φασιστική συμμορία της Καρφίτσας και με τις ακροδεξιές ομάδες του παρακράτους της Δεξιάς στη δεκαετία του '50 και του '60 που δολοφόνησαν τον γιατρό, μαραθωνοδρόμο και στελέχους της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη δημιούργησαν ένα επιθετικό κλίμα ενάντια στους διαδηλωτές. Αποσιωπώντας με αυτά τα επιχειρήματα και με άκομφο, σχεδόν αντιδημοκρατικό τρόπο, ότι το εκπαιδευτικό κίνημα στην Ελλάδα έχει και νεκρούς εκπαιδευτικούς από χέρι φασιστών. **Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον Τεμπονέρα ο οποίος δολοφονήθηκε με λαστό στο κεφάλι κατά τη διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων**

της περιόδου 1990-91 ενάντια στο νομοσχέδιο του τότε Υπουργού Παιδείας Βασίλειου Κοντογιαννόπουλου; Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι δολοφόνος του Τεμπονέρα ήταν ο Γιάννης Καλαμπόκας, δημοτικός σύμβουλος της Νέας Δημοκρατίας στην Πάτρα και πρόεδρος της τοπικής ΟΝΝΕΔ; Μια τέτοια προσβολή δεν μπορούσε να γίνει ανεκτή από τους διαδηλωτές και ιδιαίτερα όταν αυτή τη δήλωση την έκανε από μικροφώνου ο Μανώλης Γκαζής, μέλος της Επιτροπής Χανίων της Πρωτοβουλίας “Παιδεία 2015”, που είναι γνωστός στους Χανιώτες για τους αγώνες που έδωσε στη νεότητα του για τη Δημοκρατία, ζώντας σε εξορίες και σε φυλακές. αν αυτό δεν είναι πρόκληση, δεν ξέρω τι μπορεί να είναι. Βέβαια, και εδώ θα είμαι πολύ αυστηρός καθώς αξιοποιήθηκε πολύ από τους υποστηρικτές της εκδήλωσης το αγωνιστικό παρελθόν του συγκεκριμένου προσώπου αλλά και άλλων, ότι δεν έχει σημασία ποιο είναι το αγωνιστικό σου παρελθόν όταν στα νεότερα χρόνια υπερασπίζεσαι με νύχια και με δόντια το αντιδημοκρατικό και αντιλαϊκό ξεπούλημα της δημόσιας εκπαίδευσης και του δημόσιου πλούτου. Αυτή η μάστιγα που μας ήρθε μεταπολιτευτικά και από συγκεκριμένα κέντρα, η εκμετάλλευση για προσωπικό και συλλογικό όφελος μιας παλιότερης αγωνιστικής δραστηριότητας για να δικαιολογήσει την εφαρμογή αντεργατικών πολιτικών, πρέπει να σταματήσει. Τίποτα δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία στο διηνεκές για υπερασπίζεται την καταστροφή της ζωής μας αλλά και χρησιμοποιώντας την εγκληματική και επικίνδυνη θεωρία των δύο άκρων, ακριβώς με τον τρόπο που την αξιοποίησαν διάφοροι αστοί πολιτικοί από τον γέρο Καραμανλή μέχρι τον Σαμαρά, ταυτίζοντας τους υπερασπιστές της κοινωνικής ελευθερίας με τους εχθρούς κάθε ελευθερίας. **Αυτή η προσπάθεια ήταν γενικευμένη από τα στελέχη της πρωτοβουλίας “Παιδεία 2015” και τους φίλους τους.**

Και σε αυτή την περίπτωση είναι ευκαιρία θυμηθούμε τον ποιητή Μανώλη Αναγνωστάκη δήλωσε του σχετικά με την ανεξέλεγκτη και χειμαρρώδη αντιστασιολογία και για όσους πάνω σε υπαρκτούς ή και ανύπαρκτους αγώνες προσπαθούν να αποκτήσουν την έξωθεν καλή μαρτυρία, από συνέντευξη που είχε δώσει στον Λάκη Παπαστάθη, τόσο επίκαιρη σήμερα, τόσο διαχρονική και για λογαριασμό της ΕΡΤ. **«Αυτή η ανεξέλεγκτη και χειμαρρώδης αντιστασιολογία, πόσω μάλλον από ανθρώπους που όψιμα ανακάλυψαν αυτό το ορυχείο, ομολογώ ότι με εκνευρίζει λίγο, με μελαγχολεί. Δεν διέπομαι από κανένα πνεύμα ρεβανσισμού και δεν αισθάνομαι καλά σε ένα κλίμα φραστικού παλικαρισμού που γίνεται εκ του ασφαλούς βέβαια. Είμαι ξένος σε αυτό το κλίμα. Κυρίως με ενοχλεί ο στόμφος, τα μεγάλα λόγια, η καθυστερημένη επίδειξη τίτλων και ευσήμων που για μένα ελάχιστοι τα δικαιούνται και αυτοί είναι εκείνοι που δεν τα προβάλλουν. Η ιστορία πλαστογραφήθηκε, εξευτελίστηκε, παραποιήθηκε. Το θέμα είναι να μην ξαναγράψουμε μια ιστορία πάλι με αποσιωπήσεις, εν ονόματι σκοπιμοτήτων δικών μας αυτή τη φορά. Αυτό μας ρίχνει σε έναν φαύλο κύκλο λειψής ενημέρωσης και κακής πληροφόρησης των νεώτερων γενιών».**

Συνεχίζοντας, και με απόλυτα ασφαλή τρόπο μπορούμε να ρωτήσουμε που ήταν όλοι αυτοί για να πουν μια ουσιαστική κουβέντα αντίθεσης στην υπόδικη πλέον ναζιστική συμμορία της Χρυσής Αυγής που και στα Χανιά έχει επιτεθεί σε μετανάστες και Έλληνες εργαζόμενους; Που ήταν όλοι αυτοί για να εκφράσουν την αντίθεση τους στη δίωξη χιλιάδων αγωνιστών στα Χανιά από την κεντρική εξουσία και την Ασφάλεια; Και η απάντηση θα είναι εξίσου σίγουρη. Πουθενά! Άρα λοιπόν, ας μην γκρινιάζουν σαν το μικρό παιδί που του πήραν το δώρο του κι ας αφήσουν στην άκρη της γκεμπελίστικες μεθόδους διαστρέβλωσης της πραγματικότητας. **Όσο για την δήθεν προσβλητική συμπεριφορά διάφορων “όψιμων επαναστατών”, όπως αποκαλεί η ναυαρχίδα του πασοκισμού και του μνημονιακού ξεπούληματος εφημερίδα Χανιώτικα Νέα μέλη του εκπαιδευτικού και εργατικού κινήματος όπως τον δημοτικό σύμβουλο Σεραφείμ Ρίζο, ας ξαναδούν το βίντεο (εδώ) που κυκλοφόρησε με τον Αντιπεριφερειάρχη Χανίων Απόστολο Βουλγαράκη να αποκαλεί «γλύφτη» τον συγκεκριμένο δημοτικό σύμβουλο που παρατήρησε ότι αυτοί που ευθύνονται για την κατάντια της παιδείας δεν μπορούν να εμφανίζονται στην εκδήλωση ως υπερασπιστές της, εμποδίζοντας τον να ολοκληρώσει την παρέμβαση του από το μικρόφωνο και μετά ας έρθουν**

να συζητήσουμε.

Επίσης, καλό θα ήταν ο Δήμαρχος Χανίων Τάσος Βάμβουκας να αναθεωρήσει τις δηλώσεις του που επίσης στοχοποιούν τους Χανιώτες αγωνιστές λέγοντας πως είναι «διπλά καταδικαστέο και επικίνδυνο να παρακωλύονται εκδηλώσεις διαλόγου για την παιδεία από οργανωμένες ομάδες και άτομα, που αντιτίθενται στο φασισμό ως πολιτική ιδεολογία και πρακτική». Προσβάλλει με αυτόν τον τρόπο και την αξιοπρέπεια του καθώς και την χανιώτικη κοινωνία. Το ίδιο ισχύει και για τη δήλωση του Απόστολου Βουλγαράκη που αξιοποιεί την δημοκρατική και πολιτιστική παράδοση των Χανίων για να εγκαλέσει τους διαδηλωτές. Φυσικά, οι δημοσιογράφοι και οι αρθρογράφοι που βρίσκονται σε εντεταλμένη υπηρεσία ενάντια στο εκπαιδευτικό, κοινωνικό και δημοκρατικό κίνημα της πόλης μας καλό θα ήταν να ξανασκεφτούν λίγο τι γράφουν. **Γιατί η δυνατότητα να δημοσιοποιείς τις απόψεις σου, χωρίς να υπολογίζεις την πραγματικότητα και την αλήθεια, δεν είναι ελευθερία του λόγου και πραγματικά θυμίζει λογοκριτικές λογικές άλλων αλησμόνητων εποχών.**

Κλείνοντας θα σχολιάσω ότι αυτή την Πέμπτη στο Πνευματικό Κέντρο της πόλης μας συγκρούστηκαν δύο κόσμοι, ο κόσμος της καταστροφής και της απανθρωπιάς ((πρώην βουλευτές, αντιπεριφερειάρχες, ΔΑΠίτες, πολιτευτές του Ποταμιού, οι τελευταίοι των ΠΑΣΟΚων, στελέχη του υπόγειου εκμεταλλευτικού μηχανισμού) που έχουν να χάσουν τα υπερκέρδη από την συλλογική και προσωπική εκμετάλλευση της εργασίας μας και ο κόσμος της δημιουργίας, του νέου, της ανθρωπιάς, της δημοκρατίας, του αντιφασισμού, του αντιρατσισμού που τίποτα δεν έχει να χάσει παρά μόνο τις αλυσίδες του. Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο. **Και ναι, οι προσπάθειες παραπλάνησης της χανιώτικης κοινωνίας σχετικά με τα γεγονότα του Πνευματικού Κέντρου έχουν ήδη αποτύχει. Αν είχαν πετύχει δεν θα υπήρχε ανάγκη για καθημερινά δημοσιεύματα στον τύπο και στο διαδίκτυο από επίσημα ή ανεπίσημα χείλη (ακόμα και από τη Δράση ή τον Γιώργο Πεταλωτή του ΚΙΔΗΣΟ!). Ξέχασαν φαίνεται ή δεν θέλουν να θυμούνται, πως η χανιώτικη κοινωνία όπως και η εργατική τάξη σε ολόκληρη τα χώρα έχει απονομιμοποιήσει από καιρό στη συνείδησή της τους υπερασπιστές των μνημονίων. Και μέσα από τις πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις αλλά κυρίως μέσα από τους μαζικούς και δυναμικούς αγώνες τους.**

Πως; Αν θα νικήσουμε και σε αυτή τη μάχη; Ασφαλώς, και θα νικήσουμε. Έχουμε ήδη νικήσει.

